

Но само тѣзи отъ робыгѣ бѣхъ осѣдени да останатъ въ ка-
щи съ голѣмо небагодареніе, които бѣхъ поставени да служатъ
на Иона, както и превъходныйгъ нашъ Сосій като пазачъ на без-
оката теланийка.

— Каллія, (рече тайно Арбакъ на отпушенника си когато този
му запетляваше пояса) насытихъ са на Помпей, и искамъ подиръ
три дни да оставиъ този градъ. Между корабитѣ въ пристанището
познавашъ ли този който принадлежи на Нарзеса Александриена?
Азъ го съгласихъ и зеахъ въ наймъ и подиръ три дни ще пренесемъ
тамъ вѣщитѣ ми.

— Толкози скоро? да бжде, готовъ съмъ на заповѣдитѣ ви, но
Иона?

— Ще ми придружи. Стига толкосъ. Добъръ ли е деньтъ?

— Въздухътъ е мъгливъ и удушавъ. Голѣма жария ще стане
по пладне.

— Горкытѣ гладиаторы, но още по злочесты осѣденигѣ. Иди до-
лу и виждь готови ли сѣ робыгѣ.

И като остави самъ Арбакъ влѣзе въ кабинета си и отъ тамъ
като мина въ вѣншията колонада на къщата си, видѣ безбройно
множество народъ който бързаше къмъ цирка, и чуваше чакъ отъ
тамъ глѣчкытѣ на слугытѣ на цирка и звука на възката надъ които
тѣ растягахъ една преширока тента, щото гражданытѣ предпазваны
отъ пламеннытѣ лучи на слънцето да гледатъ спокойно на раскъсва
ньето и на мѣкытѣ на ближнитѣ си. Но тутакси са чу единъ дивъ
и извъреденъ шумъ, който за веднажъ престанж; то бѣше ревьтъ
на лева и мѣкыя натрупаныиъ народъ, но пакъ екнж шумъ отъ
продължителны выкове и смѣхове. Тѣй весело ся отзвѣиваше просто-
людіето на обыкновенный ревь на нетърпѣливый господарь на лѣсоветѣ.

«Глупцы! думаше въ себе си Арбакъ. Не сте ли и выи като
мене убійцы? азъ поне убихъ за безопасността си, а выи? выи
убивате за увеселеніе.

И той обърнж смутенъ и пытливъ погледъ къмъ Везувий. Пре-
красны свѣтияхъ у полытѣ му зеленытѣ лозя, и высокыиъ му върхъ
въ безкрайна тишина ся губеше въ спокойната твърдъ.

«Имамы време, трусьтъ не е оздрѣялъ още, помысли Арбакъ,
като остави колонадата и отиде при една трапеза на която лежахъ
папиры съ тайнственнытѣ му и халдейскы исчисления.

«Честнѣйша наука! извика той; азъ не попытахъ твоитѣ за-
повѣди отъ когато са отървахъ отъ страшната пагуба. И за коя
нужда? азъ познавамъ вече че отъ сега свѣтлина и блаженство сѣж